

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

24 октомври 2013 година *

„Митнически съюз и обща митническа тарифа — Преференциален режим за вноса на продукти с произход от страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ) — Членове 16 и 32 от Протокол № 1 към приложение V от Споразумението от Котону — Внос на синтетични фибри от Нигерия в Европейския съюз — Нередности в сертификата за движение на стоките EUR.1, изготвен от компетентните органи на държавата износител — Печат, който не съответства на изпратения на Комисията образец — Сертификат със задна дата и заместващ сертификат —

Митнически кодекс на Общността — Членове 220 и 236 — Възможност за последващо прилагане на преференциална митническа тарифа, която не е била в сила към датата на молбата за възстановяване — Условия“

По дело C-175/12

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Finanzgericht München (Германия) с акт от 16 февруари 2012 г., постъпил в Съда на 13 април 2012 г., в рамките на производство по дело

Sandler AG

срещу

Hauptzollamt Regensburg,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: г-н Е. Juhász, председател на десети състав, изпълняващ функцията на председател на състав, г-н А. Rosas и г-н С. Vajda (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н М. Wathelet,

секретар: г-жа С. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и след съдебното заседание от 10 юли 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Sandler AG, от адв. Н.-М. Wolfgang, Steuerberater, както и от адв. N. Harksen и адв. R. Hannemann-Kacik, Rechtsanwältinnen,
- за Hauptzollamt Regensburg, от г-жа М. Brandl и г-жа С. Stephan, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

- за Република Гърция, от г-жа F. Dedousi, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от г-жа L. Kerpenne и г-н В.-R. Killmann, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 16 и 32 от Протокол № 1 към приложение V от Споразумението за партньорство между членовете на групата страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 година (ОВ L 317, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 23, стр. 3), одобрено от името на Общността с Решение 2003/159/ЕО на Съвета от 19 декември 2002 година (ОВ L 65, 2003 г., стр. 27; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 31, стр. 93; наричано по-нататък „Споразумението от Котону“), на членове 220 и 236 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година (ОВ L 363, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 7, стр. 15; наричан по-нататък „Митническият кодекс“), както и на член 889, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), последно изменен с Регламент (ЕО) № 214/2007 на Комисията от 28 февруари 2007 година (ОВ L 62, стр. 6, наричан по-нататък „Регламент № 2454/93“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Sandler AG (наричано по-нататък „Sandler“) и Hauptzollamt Regensburg (главно митническо бюро в Регенсбург (Германия), наричано по-нататък „HZA“) по повод на два акта за определяне на вносните митни сборове, издадени от HZA в резултат на последваща проверка поради несъответствие на печатите, които са поставени върху изготвени от компетентните нигерийски органи сертификати за движение на стоките EUR.1 (наричани по-нататък „сертификатите EUR.1“), с изпратените от посочените органи на Европейската комисия.

Правна уредба

Споразумението от Котону

- 3 Със Споразумението от Котону Европейският съюз предоставя на нерещипрочен принцип преференциални тарифни ставки за продуктите с произход от групата страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ) (наричани по-нататък „страните от АКТБ“). За тази цел до 31 декември 2007 г. по отношение на нея не се прилага клаузата за най-облагодетелствана нация, предвидена в член I, параграф 1 от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ), което се съдържа в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация, подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната

компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3). Този режим не се прилага повече от 1 януари 2008 г.

- 4 Член 36, параграф 3 от Споразумението от Котону предвижда, че нерещипрочните търговски преференции, прилагани по силата на Четвъртата конвенция между АКТБ и Общността, се запазват по време на подготвителния период за всички страни от АКТБ при спазването на условията, определени в приложение V към посоченото споразумение. В резултат на това някои продукти, включително текстилните с произход от страните от АКТБ, се внасят в Съюза, освободени от мита и такси, имащи равностоен ефект. Член 37, параграф 1 от споразумението уточнява, че подготвителният период изтича най-късно до 31 декември 2007 г.
- 5 Приложение V към същото споразумение определя условията за прилагане на търговския режим, приложим по време на подготвителния режим. По силата на разпоредбите от Протокол № 1 към посоченото приложение относно дефинирането на концепцията на „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество (наричан по-нататък „Протокол № 1“) продуктите, произхождащи от страните от АКТБ, съгласно член 14, параграф 1, буква а) от Протокол № 1 се ползват при внос в Съюза от приложение V при представянето на сертификат EUR.1, издаден от митническите органи на държавата износител съгласно член 15, параграф 1 от Протокол № 1.
- 6 Сертификатите EUR.1 са снабдени с печат на митническите органи на държавата износител, чиито образци по силата на член 31, параграф 1 от Протокол № 1 се изпращат на Комисията, която ги изпраща на държавите членки. Същата разпоредба предвижда, че сертификатите EUR.1 се приемат за прилагането на преференциалното третиране от датата, на която информацията е получена от Комисията. Член 31, параграф 2 от Протокол № 1 уточнява, че Съюзът и страните от АКТБ си сътрудничат посредством компетентните митнически администрации при проверките на действителността на сертификатите EUR.1.
- 7 Член 23 от Протокол № 1 предвижда, че доказателствата за произход се предоставят на митническите органи на страната на вноса в съответствие с процедурите, които се прилагат в тази страна.
- 8 Член 16 от Протокол № 1, озаглавен „Издаване на сертификат за движение EUR.1 със задна дата“, гласи:

„1. [...] [сертификатът EUR.1] може по изключение да бъде издаден след износа на продуктите, за които се отнася, ако:

- а) не е бил издаден към момента на износа поради грешки или неумишлен пропуск или поради специфични обстоятелства; или
- б) на митническите власти се покаже, че [сертификатът EUR.1] е издаден, но не е бил приет при вноса по технически причини.

2. За прилагането на параграф 1 износителят трябва да посочи в своето заявление мястото и датата на износа на продуктите, за които се отнася сертификатът за износ EUR.1 и да постанови причините за своето искане.

3. Митническите органи могат да издадат [сертификата EUR.1] с обратна дата, след като се уверят, че предоставената информация в искането на молителя отговаря на тази в съответната преписка.

4. Сертификатите за движение EUR.1, издадени с обратна дата, трябва да са парафирани с една от следни фрази:

„NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“, „DÉLIVRÉ A POSTERIORI“, „RILASCIATO A POSTERIORI“, „AFGEGEVEN A POSTERIORI“, „ISSUED RETROSPECTIVELY“, „UDSTEDT EFTERFØLGENDE“, „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ“, „EXPEDIDO A POSTERIORI“, „EMITIDO A POSTERIORI“, „ANNETTU JÄLKIKÄTEEN“, „UTFÄRDAT I EFTERHAND“.

5. Парафът, посочен в параграф 4, се добавя в клетката „Бележки“ на [сертификата EUR.1].

- 9 Член 18 от Протокол № 1, озаглавен „Издаване на сертификат за движение EUR.1 въз основа на предварително издадено или изготвено доказателство за произход“, предвижда:

„Когато продуктите с произход са поставени под контрола на митнически орган в една от страните от АКТБ или в [Съюза], е възможно да се замени оригиналното доказателство за произход с едно или повече от удостоверенията за движение EUR.1 за целите на изпращането на всички или някои от тези продукти където и да е в рамките на страните от АКТБ или в рамките на [Съюза]. Заместващият/ите сертификат/и за движение EUR.1 се издават от митническия орган, под чийто контрол се намират продуктите“.

- 10 Член 32 от Протокол № 1, озаглавен „Проверка на доказателствата за произход“, гласи:

„1. Последващите проверки на доказателствата за произход се извършват случайно или при всеки случай, при който митническите [органи] на страната вносител основателно се усъмнят в действителността на тези документи, произхода на въпросния продукт или изпълнението на изискванията на настоящия протокол.

2. [За целите] на прилагането на разпоредбите на параграф 1, митническите [органи] на държавата вносител връщат сертификата за движение EUR.1 и [фактурата, ако същата е била представена,] декларацията върху фактурата или копие от тези документи на митническите органи на страната износител, предоставяйки, когато е необходимо, основанията за искането. Цялата информация и документите, които са получени, които доказват, че предоставената информация за произхода на стоките е невярна, се предоставят в подкрепа на искането за проверка.

3. Проверката се извършва от митническите органи на държавата износител. За тази цел тя има правото да извършва всякаква проверка и да изисква всяко доказателство от счетоводството на износителя или да извършва всяка друга проверка, която счита за необходима.

4. Ако митническите [органи] на страната вносител решат да отложат предоставянето на преференциално третиране на въпросните продукти до получаването на резултатите от проверката, освобождаването на продуктите се предлага на вносителя след вземането на всички предпазни мерки, които се считат за необходими.

5. Митническите органи, поискали проверката, се информират за резултатите от тази проверка веднага щом е възможно. Тези резултати трябва ясно да сочат дали документите са действителни и дали въпросните продукти могат да се считат за продукти с произход в страните от АКТБ [...] и дали отговарят на изискванията на настоящия протокол.

6. Ако в случаите на обосновано съмнение не се получи отговор в рамките на десет месеца от датата на искането за проверка или ако отговорът не съдържа достатъчно информация, за да се определи действителността на въпросния документ или действителния произход на продуктите, митническите власти, поискали проверката, отказват правото на преференции, освен в изключителни случаи.

7. Когато процедурата по проверката или всяка друга налична информация сочат, че разпоредбите на настоящия протокол са нарушени, държавите по собствена инициатива или по искане на [Съюза] извършват подходящите проверки или организират извършването на тези проверки със съответната бързина за установяването и предотвратяването на тези нарушения и за тази цел заинтересованите страни от АКТБ могат да поискат участието на [Съюза] в тези проверки“.

- 11 За да подпомогне държавите членки вносители при прилагането на разпоредбите относно преференциалните търговски режими, предвидени в споразумението от Котону, Комисията публикува документ, озаглавен „Бележки относно Протокол № 1 към приложение V от Споразумението за партньорство АКТБ-ЕО относно дефинирането на понятието за продукти с произход и методите на административно сътрудничество“ (ОВ С 228, 2002 г., стр. 2, наричани по-нататък „Бележките“).
- 12 В точки 10, 15 и 17 Бележките съдържат допълнителни обяснения по отношение на членове 16 и 32 от Протокол № 1, както и примерни хипотези с указания за действията, които трябва да бъдат предприети.
- 13 Точка 10 от Бележките, озаглавена „Член 16 — Технически основания“, гласи:

„[Сертификатът EUR.1] може да бъде отхвърлен поради „технически причини“, в случай че не е изготвен при спазване на предвидените разпоредби. Става въпрос за случаите, в които сертификат, издаден със задна дата, може да бъде представен впоследствие. Тази категория обхваща например следните положения:

[...]

— липса на печат и подпис върху [сертификат EUR.1] (клетка 11),

[...]

— върху [сертификата EUR.1] е поставен нов печат, който все още не е изпратен,

[...]

Действия, които трябва да бъдат предприети

След поставянето на „ДОКУМЕНТЪТ Е ОТХВЪРЛЕН“ с посочване на причината или причините за отказ, сертификатът се връща на вносителя, за да може да му се издаде впоследствие нов сертификат. Въпреки това митническата администрация може, ако е необходимо, да запази фотокопии от отхвърления сертификат предвид последваща проверка или ако има основания да подозира измамни действия“. [неофициален превод]

- 14 Точка 15 от Бележките, озаглавена „Член 32 — Отказ да се предостави преференциален режим без проверка“, предвижда:

„Става въпрос за случаите, в които доказателството за произход се приеме за неприложимо. Тази категория обхваща по-специално следните положения:

— продуктите, за които се отнася [сертификат EUR.1], не са предмет на преференциален режим,

— клетката за обозначаване на стоките (клетка 8 EUR.1) не е попълнена или се отнася до стоки, различни от представените,

[...]

Действия, които трябва да бъдат предприети

Върху доказателството за произход трябва да се постави параф „НЕПРИЛОЖИМО“, като същото трябва да се съхрани от митническата администрация, на която е представено, за да се избегне нов опит за използването му.

При нужда митническите органи на държавата вносител информират, без да се обвързани от срок, митническите органи на държавата износител за този отказ“. [неофициален превод]

- 15 Точка 17 от Бележките, озаглавена „Член 32 — Обосновано съмнение“, гласи следното:

„Това положение се отнася например до следните случаи:

[...]

— липса на подпис или дата от органа, издал [сертификата EUR.1],

— наличие върху стоките, опаковките или другите придружаващи документи на следи, указващи за различен произход от посочения върху [сертификат EUR.1],

[...]

— поставеният върху документа печат е различен от този, който е изпратен.

Действия, които трябва да бъдат предприети

Документът се изпраща за последваща проверка на органите, които са го издали, като се посочват основанията за искането за проверка. До изчакване на резултатите от проверката митническите органи предприемат, ако преценят, че са необходими, обезпечителни мерки, за да гарантират плащането на приложимите митни сборове“. [неофициален превод]

Митническият кодекс

- 16 Митническият кодекс е отменен с Регламент (ЕО) № 450/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година за създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс) (ОВ L 145, стр. 1), някои разпоредби от които се прилагат от 24 юни 2008 г., а другите — от 24 юни 2013 г. Предвид датата на настъпване на фактите по спора в главното производство обаче последният следва да се уреди от правилата, посочени в Митническият кодекс.
- 17 Член 77 от Митническият кодекс се отнася до случаите, в които декларирането пред митническите органи е извършено по електронен път и предвижда, че в тези случаи митническите органи могат да освободят декларатора от задължението за представяне на придружаващите документи с декларацията. В подобни случаи обаче тези документи трябва да бъдат на разположение на митническите органи.
- 18 Член 78 от Митническият кодекс позволява на митническите органи да поправят митническата декларация, както и да извършват последваща проверка на търговските документи и данни за вносните операции след вдигане на стоките. Когато последващата проверка на декларацията или последващият контрол установят, че разпоредбите, отнасящи се до съответния митнически

режим са били приложени на основата на неверни или непълни данни, митническите органи вземат необходимите мерки, при спазване на приетите разпоредби, да уредят положението, като отчитат новите данни, с които разполагат.

- 19 Член 236, параграф 1 от Митническият кодекс уточнява по-специално относно процедурата по възстановяване или опрощаване на сборове във връзка с митнически дълг, който се смята за несъществуващ, следното:

„Възстановяване на вносите или износните сборове се извършва, когато се установи, че в момента на плащането размерът на сборовете не е бил дължим или размерът е бил взет под отчет в противоречие с член 220, параграф 2.

[...]

Възстановяване или опрощаване не може да се разреши, когато фактите, послужили за основание на плащането или вземането под отчет на размера на недължими сборове, произтичат от недобросъвестно поведение на заинтересуваното лице“.

- 20 По силата на член 247 от Митническият кодекс Комисията приема необходимите мерки за изпълнението на кодекса.

- 21 По отношение на процедурата по възстановяване или опрощаване на сборове член 889, параграф 1 от Регламент № 2454/93 съдържа определен брой правила във връзка с последващото предоставяне на преференциален тарифен режим и гласи:

„Когато молбата за възстановяване или опрощаване се обосновава със съществуването, в момента на приемането на декларацията за редовен внос, на намалена или нулева вносна ставка за стоки, които са в тарифна квота, плафон или друга преференциална тарифна договорка, възстановяване или опрощаване се разрешава само при условие че в момента на подаване на молбата за възстановяване или опрощаване, придружена от необходимите документи:

- при наличието на квота — че тарифната квота не е била изчерпана,
- в останалите случаи — че не е върната пълната ставка на дължимите мита.

Ако не са изпълнени условията по предходния параграф, възстановяването или опрощаването също може да бъде разрешено, ако пропускът да се приложат намалени или нулеви тарифни ставки е бил в резултат на грешка от страна на самите митнически служби и декларацията за редовен внос е съдържала всички данни и е била придружена от всички необходими документи за прилагането на намалените или нулеви митнически ставки“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 22 В периода между 19 май 2005 г. и 11 юли 2007 г. Sandler пуска в свободно обращение в Съюза посредством митнически декларации, попълнени по електронен път или чрез системата ATLAS, множество партиди синтетични фибри. Hauptzollamt Hamburg-Hafen-Waltershof (главно митническо бюро на пристанището в Хамбург (Германия) поставя тези стоки в режим на свободно обращение, като се позовава на декларирания произход, а именно Нигерия, който произход позволява да се приложи преференциалната „нулева“ митническа ставка. Митническите органи отказват да им бъдат представени за проверка посочените в митническите декларации сертификати EUR.1.

- 23 През 2008 г. в хода на последваща проверка на сертификатите EUR.1 съгласно член 78 от Митническият кодекс НЗА констатира, че върху 34 от сертификатите EUR.1 е поставен кръгъл печат, съдържащ във външната си част парафите „NIGERIA CUSTOMS SERVICE“ и „TIN CAN ISLAND PORT. LAGOS“, а във вътрешната част, след датата — думите „ASST.COMPTROLLER o/c Export Seat Releasing Officer“. Според НЗА този печат не съответства на образаца, изпратен на Комисията от нигерийските власти по силата на член 31, параграф 1 от Протокол № 1, който представлява печат с удължена форма, съдържащ във външната си част парафите „NIGERIA CUSTOMS SERVICE“ и „EXPORT SEAT“, а във вътрешната, след датата — думите „TINCAN PORT“:

- 24 Според информацията, предоставена от НЗА на запитващата юрисдикция, образците на печатите, които са изпратени от нигерийските власти, са в сила от 1 юли 2003 г. до изтичането на преференциалния режим, предвиден в приложение V към Споразумението от Котону, т.е. до 31 декември 2007 г., като никакво изменение на образците не е било изпратено от нигерийските власти между тези две дати.
- 25 Поради тази причина с писмо от 30 април 2008 г. НЗА уведомява Sandler, че сертификатите EUR.1 не могат да бъдат приети и че върху тях трябва да се постави парафът „документът е отхвърлен“. Освен това НЗА уточнява, че следва да бъдат удържани вносни митни сборове, но че въпреки това, при представяне на нов сертификат EUR.1, ще е възможно да бъдат възстановени удържаните митни сборове. С два акта за определяне на вноските митни сборове от 14 май и 3 юни 2008 г. НЗА разпорежда да бъдат удържани митни сборове в размер общо на 65 612,71 EUR, прилагайки митническа ставка от 4 % за стоките с произход от трети страни.
- 26 На 10 септември 2008 г. Sandler представя сертификати EUR.1 с печати, съответстващи на изпратения на Комисията образец, и иска да му бъдат възстановени митни сборове, платени в резултата на двата акта за определяне. Тези сертификати EUR.1 съдържат в клетка № 7, озаглавена „Бележки“, парафа „being issued in replacement of EUR.1 ...“ („издаден, за да замести EUR.1 ...“), заедно с датата и номера на сертификатите EUR.1, които са отхвърлени от НЗА.
- 27 С решение от 22 септември 2008 г. НЗА отказва възстановяване, тъй като по силата на член 889, параграф 1 от Регламент № 2454/93 предоставянето впоследствие на преференциален режим е възможно само ако заявената преференциална ставка е все още в сила към момента на подаване на молбата за възстановяване. Тъй като обаче преференциалният режим, предвиден в Споразумението от Котону, е изтекъл на 31 декември 2007 г., след 1 януари 2008 г. не се предвижда никаква преференциална митническа ставка за стоките, внесени от Нигерия.

- 28 От друга страна, Sandler е поискало да му бъдат възстановени митните сборове въз основа на справедливостта по силата на член 239 от Митническият кодекс. С решение от 23 февруари 2009 г. това искане също е отхвърлено от HZA.
- 29 Sandler обжалва всяко от тези две решения на HZA по административен ред, но и двете жалби са отхвърлени. След това Sandler подава жалба срещу всяко от тези две решения за отказ до запитващата юрисдикция. Жалбите са съединени от посочената юрисдикция.
- 30 Пред запитващата юрисдикция Sandler изтъква, че неточност в сертификат EUR.1, изготвен от митническите органи на трета страна в рамките на системата за административно сътрудничество, трябва да се счита за грешка, която икономическият оператор не може да долови. Действително последният не е натоварен с никаква контролна функция, още повече че не е предвидено да могат да се правят справки за необходимия образец на печат пред митническите органи на държавата вносител. Освен това Sandler посочва, че първоначалните сертификати EUR.1 са били съставени правилно от материална гледна точка и че единствено е бил използван погрешен печат. То поддържа, че следователно не става въпрос и за невалидни сертификати EUR.1. Като са поставили неправилен печат, нигерийските органи просто допуснали формална грешка, която поправили, издавайки впоследствие коригирани сертификати EUR.1.
- 31 В подкрепа на твърденията си Sandler изтъква, че в конкретния случай вместо да се прави позоваване на процедурата, предвидена в член 16 от Протокол № 1, трябвало да се направи последваща проверка на сертификатите EUR.1 на основание член 32 от посочения протокол, доколкото сертификатите EUR.1 за произход, изготвени от компетентните органи на държава, която е страна по Споразумението от Котону, не можели да бъдат отменени едностранно, без участието на органите на тази държава. В случай на отхвърляне на сертификат EUR.1 на основание член 16 от Протокол № 1 преференциалният произход на стоката бил безспорен, като единствено правилното издаване на сертификатите EUR.1 било проблематично, при това поради причини от вътрешноадминистративен характер. Доколкото HZA не е направило искане за последваща проверка на основание член 32 от Протокол № 1, следвало да се приеме, че няма никакво съмнение относно действителността на удостоверението за преференциален режим.
- 32 По същество HZA изтъква, че член 16 от Протокол № 1 не се прилага в конкретния случай, защото първоначалните сертификати EUR.1 съдържат печат, който е видимо различен от образците, изпратени от нигерийските органи. Техническите грешки, посочени в член 16 от Протокол № 1, се отнасяли до по-тежки недостатъци от посочените в член 32 от протокола. HZA посочва още, че в настоящия случай използваният печат се различава напълно от изпратените образци и няма никакво сходство с последните, така че не става въпрос за „разлика“ по смисъла на точка 17 от Бележките спрямо изпратения образец, която би обосновала съмнение относно действителността на сертификата EUR.1. Разликата между печатите, които са предмет на спора в главното производство, и образците, изпратени от нигерийските органи, била до такава степен съществена, че прилагането на преференциалната митническа ставка било недопустимо.
- 33 Запитващата юрисдикция смята, че за да се разреши спорът, с който е сезирана, е от значение дали HZA основателно противопоставя на молбата за възстановяване на Sandler факта, че по силата на член 889 от Регламент № 2454/93 възстановяване може да се предостави единствено ако преференциалната тарифа, която е била в сила към момента, в който стоките са били поставени в режим на свободно обращение, е все още приложима към момента на подаване на молбата за възстановяване. Дори член 889 от Регламент № 2454/93 да допуска възстановяване при подобни обстоятелства, възниква въпросът дали органите на държава членка могат, без да предявят формално искане за последваща проверка въз основа на член 32 от Протокол № 1, да проверят и/или отхвърлят сертификат EUR.1, издаден от страна от АКТЬ, когато митническите

органи на тази държава са използвали печат, различен от изпратения на Комисията, а следователно и да откажат по тяхна инициатива да предоставят преференциална митническа ставка на вносителя.

34 При тези обстоятелства Finanzgericht München решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли член 889, параграф 1, първа алинея, второ тире от [Регламент № 2454/93] да се тълкува в смисъл, че урежда единствено случаите на подаване на молба за възстановяване, в които дадена стока първоначално е допусната за свободно обращение, като е приложена митническата ставка за стоки с произход от трети страни, а едва впоследствие се оказва, че към момента на приемането на митническата декларация всъщност е било възможно да се приложи намалена или дори нулева митническа ставка (в конкретния случай преференциална митническа ставка), чийто срок на действие е вече изтекъл към момента на подаване на молбата за възстановяване, и следователно изтичането на срока на действие на ограничен във времето преференциален режим не може да бъде противопоставяно на подалото молба за възстановяване лице, при положение че преференциалната митническа ставка първоначално е била приложена при поставянето на стоките в режим на свободно обращение и едва впоследствие, при последващото събиране на дължимите митни сборове, митническите органи са отказали прилагането ѝ и са приложили митническата ставка за стоки с произход от трети страни?

2) Следва ли член 16, параграф 1, буква б) и/или член 32 от Протокол № 1 [...] да се тълкува в смисъл, че когато митническите органи на държавата износител поставят върху [сертификат EUR.1] печат, който е различен от изпратения на Комисията от органите на държавата износител образец на печат, органите на държавата вносител следва при възникването на съмнения да третират това изменение като „техническа грешка“ по смисъла на член 16, параграф 1, буква б) от Протокол № 1 [...], като без участието на митническите органи на държавата износител могат да обявят [сертификата] за невалиден?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

а) Следва ли член 16, параграф 1, буква б) от Протокол № 1 [...] да се приложи и в случай че техническата грешка не е установена непосредствено към момента на вноса, а едва по-късно, когато митническите органи извършват последваща проверка?

б) Може ли член 16, параграфи 4 и 5 от Протокол № 1 [...] да се тълкуват в смисъл, че техническата грешка се счита за отстранена, ако в клетката „Бележки“ на издадения със задна дата [сертификат EUR.1], макар и не дословно възпроизведен, е поставен подобен на някои от предвидените в член 16, параграф 4 от протокола [...] парафи, от който в крайна сметка става ясно, че [сертификатът EUR.1] е издаден със задна дата?

4) При отрицателен отговор на втория въпрос:

Следва ли член 236, параграф 1 от Митническия кодекс да се тълкува в смисъл, че вносните митни сборове не са били дължими съгласно законовите разпоредби и следователно на основание член 220, параграф 1 от Митническия кодекс впоследствие са били неправомерно събрани, ако първоначално използваните [сертификати EUR.1] не могат да бъдат обявени за невалидни от митническите органи на държавата вносител без участието на митническите органи на държавата износител?

- 5) Следва ли да се приеме, че в хипотезата, в която [сертификат EUR.1] е издаден със задна дата по силата на член 16 от Протокол № 1 [...], предвид разпоредбата на член 889 от Регламент [...] № 2454/93 възстановяването на вече начислени впоследствие и изплатени вносни митни сборове е възможно единствено когато към момента на подаване на молбата за възстановяване все още е в сила преференциалната митническа ставка?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 35 С първия си въпрос по същество запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 889, параграф 1, първа алинея, второ тире от Регламент № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска да се подаде молба за възстановяване на митни сборове, когато е заявен и предоставен преференциален тарифен режим при поставянето на стоките в свободно обращение и когато едва по-късно в рамките на последваща проверка, извършена след изтичането на преференциалния тарифен режим и възстановяването на обикновено дължимото мито, органите на държавата вносител съберат разликата спрямо митническата ставка, приложима към стоките с произход от трети страни.
- 36 В това отношение следва да се констатира, както впрочем посочва запитващата юрисдикция в преюдициалното си запитване, че изключението от прилагането на член 236 от Митническият кодекс, предвидено в член 889, параграф 1, първа алинея, второ тире от Регламент № 2454/93, има предвид, според текста на разпоредбата, единствено случаите, в които дадена стока е поставена в режим на свободно обращение, като е приложено обикновено дължимото мито, но впоследствие се окаже, че е можело да се направи позоваване на намалена митническа ставка, дори на освобождаване от плащане на мито, например по силата на преференциален режим.
- 37 Следователно в положение като разглежданото в главното производство, когато е заявен и предоставен преференциален тарифен режим при поставянето на стоките в режим на свободно обращение, и едва по-късно в рамките на последваща проверка, извършена след изтичането на преференциалния тарифен режим и възстановяването на обикновено дължимото мито, органите на държавата вносител съберат разликата спрямо митническата ставка, приложима към стоките с произход от трети страни, член 889, параграф 1, първа алинея, второ тире от Регламент № 2454/93 не може да е пречка за подаване на молба за възстановяване на разликата.
- 38 Ето защо на първия поставен въпрос следва да се отговори, че член 889, параграф 1, първа алинея, второ тире от Регламент № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска да се подаде молба за възстановяване на митни сборове, когато е заявен и предоставен преференциален тарифен режим при пускане на стоките в режим на свободно обращение и когато едва по-късно в рамките на последваща проверка, извършена след изтичането на преференциалния тарифен режим и възстановяването на обикновено дължимото мито, органите на държавата вносител съберат разликата спрямо митническата ставка, приложима към стоките с произход от трети страни.

По втория въпрос, както и по първата част от третия въпрос

- 39 С втория си въпрос, както и с първата част от третия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 16, параграф 1, буква б) и член 32 от Протокол № 1 трябва да се тълкуват в смисъл, че ако при последваща проверка се окаже, че даден печат, който не съответства на образаца, изпратен от органите на държавата износител, е бил поставен върху сертификат EUR.1, митническите органи на

държавата вносител могат да откажат да приемат сертификата и да го върнат на вносителя, за да може да му бъде издаден сертификат със задна дата въз основа на член 16, параграф 1, буква б) от Протокол № 1, вместо да започнат процедурата, предвидена в член 32 от протокола.

- 40 В това отношение следва да се припомни, че по силата на член 14, параграф 1, буква а) от Протокол № 1 представянето на сертификат EUR.1, издаден от митническите органи на държавата износител, е предварителна процесуална предпоставка, за да може продуктите с произход от страните от АКТБ да се възползват от режима, установен с приложение V към Споразумението от Котону.
- 41 Член 31, параграф 1 от Протокол № 1 предвижда, от друга страна, че сертификатите EUR.1 трябва да имат печат от митническите органи на държавата износител, чиито образци са изпратени на Комисията, която пък ги изпраща на държавите членки. По силата на втората алинея от тази разпоредба сертификатите EUR.1 се приемат, за да се приложи преференциалното третиране от датата, на която необходимата информация е получена от Комисията.
- 42 Безспорно е, че печатите, поставени върху въпросните сертификати EUR.1 в главното производство, явно не съответстват на образаца, изпратен на Комисията от нигерийските органи, като образците на печатите са били в сила от 1 юли 2003 г. до изтичането на преференциалния режим, предвиден в приложение V към Споразумението от Котону, т.е. до 31 декември 2007 г., без междувременно нигерийските органи да уведомят за каквото и да е изменение.
- 43 От това следва, че във всеки случай по силата на член 31, параграф 1, втора алинея от Протокол № 1 органите на държавата членка вносител не могат да приемат сертификати EUR.1 като разглежданите в главното производство.
- 44 По отношение на действията, които трябва да бъдат предприети в подобно положение от органите на държавата членка вносител, Протокол № 1 не съдържа никаква разпоредба, която изрично разграничава съответните приложни полета, от една страна, на процедурата, посочена в член 16 от протокола, а от друга страна, на предвидената в член 32 от него. Следователно протоколът изглежда позволява известно право на преценка в полза на органите на държавата членка вносител.
- 45 Изборът между тези две процедури трябва да се извърши, като се вземат предвид, освен правилата на Протокол № 1 и на Бележките, и всички обстоятелства в конкретния случай, включително фактическите такива.
- 46 Бележките, които въпреки че нямат никакъв задължителен характер за органите на държавите членки, представляват полезен инструмент, за да се гарантира еднообразното прилагане на разпоредбите от Протокол № 1, от друга страна, също не съдържат указания за тази цел.
- 47 Всъщност точки 10 и 17 от Бележките могат да напътстват действията на даден орган, изправен пред разлики в използваните печати спрямо изпратения образац. Точка 10 от посочените Бележки препоръчва в хипотезата на използване на „нов печат, който все още не е изпратен“ връщане на сертификата на вносителя, за да може да му бъде издаден сертификат със задна дата по силата на член 16, параграф 1, буква б) от Протокол № 1. За разлика от това, точка 17 от същите Бележки съветва в хипотезата, в която използваният печат „е различен от този, който е изпратен“, сертификатът да се изпрати за последваща проверка на органите на държавата износител съгласно член 32 от Протокол № 1.

- 48 Следва обаче да се припомни, че в точка 10 от Бележките се споменава възможността за паралелно прилагане на разпоредбите на член 16, параграф 1 и член 32 от Протокол № 1 и следователно се потвърждава, противно на посоченото от Комисията в писменото ѝ становище, че приложните полета на тези разпоредби не се изключват взаимно. Посочената точка 10 предвижда всъщност, че органът на държавата членка вносител, който връща на вносителя отхвърлен сертификат, за да може последният да поиска да му бъде издаде впоследствие нов сертификат съгласно член 16, параграф 1 от Протокол № 1, запазва фотокопии от отхвърления сертификат „предвид последваща проверка“ съгласно член 32 от Протокол № 1.
- 49 От постоянната съдебна практика става ясно, че системата на административно сътрудничество, въведена с протокол, приложен към споразумение между Съюза и трета държава и предвиждащ правила за произхода на стоките, се основава на взаимно доверие между органите на държавите членки вносители и органите на държавата износител и че сътрудничеството, установено с протокол за произхода на стоките, може да функционира само ако държавата вносител признава констатациите, извършени надлежно от органите на държавата износител (вж. Решение от 15 декември 2011 г. по дело *Afasia Knits Deutschland*, C-409/10, Сборник, стр. I-13331, точки 28 и 29, както и цитираната съдебна практика).
- 50 Изискването за взаимно доверие обаче не е поставено под въпрос с факта, че Протокол № 1 позволява, според обстоятелствата, избор от страна на органите на държавата вносител между процедурите, предвидени в членове 16 и 32 от протокола. Всъщност, противно на твърдяното от Sandler и Комисията, както първата, така и втората от тези процедури изискват участието на органите на държавата износител, като единствената разлика се състои в това дали с тези органи са установили връзка органите на държавата членка вносител съгласно член 32 от Протокол № 1, или вносителят — съгласно член 16, параграф 1 от Протокол № 1. В двата случая едва след намесата на органите на държавата износител продуктите с произход от съответната страна от АКТБ ще могат да се ползват от режима, установен с приложение V към Споразумението от Котону. Така съгласно член 16 от Протокол № 1 органите на държавата износител са тези, които след проверка на указанията, съдържащи се в искането на износителя, могат да издават сертификат EUR.1 със задна дата. Освен това проверките, предвидени в член 32 от протокола, са били извършени от органите на държавата износител, за да се потвърди действителността на сертификатите EUR.1 и произходът на продуктите.
- 51 Трябва да се отхвърли и доводът на Комисията, според който единствено когато органите на държавата членка вносител подозират, че има нови печати и смятат, че те ще им бъдат изпратени от третата държава, тези органи могат да откажат да приемат сертификата EUR.1, докато ако не смятат, че ще бъдат уведомени за нови печати, нямат друг избор, освен да започнат процедурата за последваща проверка, предвидена в член 32 от Протокол № 1. Действително би било невъзможно за органите на държавата членка вносител да направят на практика полезно разграничение между тези две хипотези.
- 52 По отношение на това дали, когато разликите в печатите, като въпросните в делото по главното производство, са установени не направо при вноса, а едва при последваща проверка, органите на държавата членка вносител могат все още да откажат да приемат сертификат EUR.1 и да разпоредят на вносителя да се придържа към процедурата, предвидена в член 16, параграф 1, буква б) от Протокол № 1, следва да се уточни, че понятието „внос“ по смисъла на тази разпоредба трябва, както посочва Комисията, да се разбира в широк смисъл, т.е. че по правило обхваща целия период от време до погасяването на всички задължения на вносителя.
- 53 Съгласно член 23 от Протокол № 1 доказателствата за произхода действително трябва да се представят на митническите органи според правилата на действащата процедура в държавата вносител, което означава, в случай като този в делото по главното производство, именно съгласно Митническия кодекс.

- 54 Член 77, параграф 2 от Митническия кодекс уточнява в това отношение, че когато декларирането пред митническите органи е извършено по електронен път, както в делото по главното производство, митническите органи могат да приемат сертификатите EUR.1 да не бъдат представени с митническата декларация, а да бъдат запазени на разположение на посочените органи, за да могат те впоследствие да извършат проверки. Член 16 от Митническия кодекс предвижда, от друга страна, че съответните лица трябва да запазят през период от време, определен от действащите разпоредби и равен на поне три календарни години, всички документи и данни, независимо от носителя, а член 221, параграф 3 от Митническия кодекс във връзка с член 201, параграф 2 от него позволява уведомяване за митни сборове до три години, считано от приемането на митническата декларация.
- 55 Предвид тези съображения изразът „не е бил приет при вноса по технически причини“ в член 16, параграф 1, буква б) от Протокол № 1 трябва да се разглежда във връзка с член 23 от протокола и член 77, параграф 2 от Митническия кодекс в смисъл, че се има предвид моментът, в който държавата вносител действително проверява за първи път сертификатите EUR.1 в съответствие със собствените си процедурни правила. Следователно посоченият израз може да се приложи и при последваща проверка.
- 56 Ето защо на втория въпрос, както и на първата част от третия въпрос следва да се отговори, че член 16, параграф 1, буква б) и член 32 от Протокол № 1 трябва да се тълкуват в смисъл, че ако при последваща проверка се окаже, че даден печат, който не съответства на образаца, изпратен от органите на държавата износител, е бил поставен върху сертификат EUR.1, митническите органи на държавата вносител могат да откажат да приемат сертификата и да го върнат на вносителя, за да може да му бъде издаден сертификат със задна дата въз основа на член 16, параграф 1, буква б) от Протокол № 1, вместо да започнат процедурата, предвидена в член 32 от протокола.

По втората част от третия въпрос

- 57 С втората част от третия си въпрос по същество запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 16, параграфи 4 и 5 от Протокол № 1 трябва да се тълкува в смисъл, че сертификат EUR.1, съдържащ в клетка № 7 от него, озаглавена „Бележки“, не специфичния параф в параграф 4 от тази разпоредба, а указание, което в крайна сметка трябва да се тълкува като означаващо, че сертификатът EUR.1 е бил издаден съгласно член 16, параграф 1 от протокола, трябва при обстоятелства като тези по делото в главното производство да се приеме за сертификат EUR.1, издаден със задна дата, който сертификат може да позволи на съответните стоки да се ползват от режима, установен в приложение V към Споразумението от Котону.
- 58 В това отношение следва да се припомни, че в съответствие с член 14 и член 15, параграф 7 от Протокол № 1 по правило сертификатът EUR.1 трябва да е бил издаден веднага след действителния износ на стоките, за да може да бъде представен на митническите органи на държавата вносител.
- 59 Член 16, параграф 1 от Протокол № 1 представлява изключение от това правило, доколкото позволява по изключение изрично в отклонение от член 15, параграф 7 от протокола да се изготвят сертификати EUR.1 след износа, по-специално когато е доказано, че даден сертификат EUR.1 е бил издаден, но не е бил приет при вноса по технически причини.
- 60 Член 16, параграфи 4 и 5 от Протокол № 1 изисква в този смисъл върху издадените със задна дата сертификати EUR.1 да е поставен в клетка „Бележки“ един от специфичните парафи, чийто текст се намира в параграф 4, а именно „издаден със задна дата“.

- 61 За разлика от това, в делото по главното производство е безспорно, че сертификатите EUR.1, представени от Sandler след като HZA е отказало да приеме сертификатите EUR.1, които то е представило първоначално, дори да са снабдени с печати, съответстващи на изпратения на Комисията образец, съдържат в клетка „Бележки“ не специфичния параф в член 16, параграф 4 от Протокол № 1, а „издаден, за да замести“ заедно с датата и номера на отхвърлените сертификати EUR.1.
- 62 Безспорно последната формулировка може да се разбира в смисъл, че представените от Sandler сертификати втория път са били издадени съгласно член 18 от Протокол № 1 относно заместващите сертификати.
- 63 Според запитващата юрисдикция обаче органът по издаване, използвайки тази формулировка, по същество е посочил достатъчно точно, че издадените със задна дата сертификати EUR.1 трябва да заместят първоначално издадените удостоверения за преференциален режим. Освен това от материалите по делото, с които разполага Съдът, не става ясно, че Sandler или органите на държавата износител са възнамерявали да се позоват на член 18 от Протокол № 1 или че условията за прилагането на тази разпоредба са налице.
- 64 При подобни обстоятелства сертификати EUR.1 като разглежданите в главното производство по принцип могат да се приравнят на издадени със задна дата сертификати EUR.1, като органите на държавата вносител не могат да откажат да ги приемат като такива.
- 65 Така органите на държавата вносител са длъжни, след като преценят всички релевантни обстоятелства, или да приемат новите сертификати EUR.1 като коригиращи техническата грешка, допусната първия път, или, ако имат основателни съмнения относно действителността на въпросните документи или произхода на съответните продукти, да започнат процедурата по проверка, предвидена в член 32 от Протокол № 1.
- 66 Ето защо на втората част от третия въпрос следва да се отговори, че член 16, параграфи 4 и 5 и член 32 от Протокол № 1 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат органите на държавата вносител да откажат да приемат като издаден със задна дата сертификат EUR.1 по смисъла на член 16, параграф 1 от протокола, сертификат EUR.1, който, въпреки че съответства във всичките си останали елементи на изискванията на разпоредбите от протокола, в клетка „Бележки“ съдържа не специфичния параф от параграф 4 от тази разпоредба, а указание, което в крайна сметка трябва да се тълкува като означаващо, че сертификатът EUR.1 е бил издаден съгласно член 16, параграф 1 от протокола. В случай на съмнение относно действителността на документа или произхода на съответните продукти органите са длъжни да започнат процедурата по проверка, предвидена в член 32 от протокола.

По четвъртия въпрос

- 67 Предвид предоставения отговор на втория въпрос, не следва да се отговаря на четвъртия въпрос.

По петия въпрос

- 68 Предвид отговора на първия въпрос, не е необходимо да се отговаря на петия поставен въпрос.

По съдебните разноси

⁶⁹ С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

- 1) Член 889, параграф 1, първа алинея, второ тире от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, последно изменен с Регламент (ЕО) № 214/2007 на Комисията от 28 февруари 2007 година, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска да се подаде молба за възстановяване на митни сборове, когато е заявен и предоставен преференциален тарифен режим при пускане на стоките в режим на свободно обращение и когато едва по-късно в рамките на последваща проверка, извършена след изтичането на преференциалния тарифен режим и възстановяването на обикновено дължимото мито, органите на държавата вносител съберат разликата спрямо митническата ставка, приложима към стоките с произход от трети страни.
- 2) Член 16, параграф 1, буква б) и член 32 от Протокол № 1 към приложение V от Споразумението за партньорство между членовете на групата страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 година, одобрено от името на Общността с Решение 2003/159/ЕО на Съвета от 19 декември 2002 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че ако при последваща проверка се окаже, че даден печат, който не съответства на образаца, изпратен от органите на държавата износител, е бил поставен върху сертификата EUR.1, митническите органи на държавата вносител могат да откажат да приемат сертификата и да го върнат на вносителя, за да може да му бъде издаден сертификат със задна дата въз основа на член 16, параграф 1, буква б) от този протокол, вместо да започнат процедурата, предвидена в член 32 от протокола.
- 3) Член 16, параграфи 4 и 5 и член 32 от Протокол № 1 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат органите на държавата вносител да откажат да приемат като издаден със задна дата сертификат EUR.1 по смисъла на член 16, параграф 1 от протокола, сертификат EUR.1, който, въпреки че съответства във всичките си останали елементи на изискванията на разпоредбите от протокола, в клетка „Бележки“ съдържа не специфичния параф от параграф 4 от тази разпоредба, а указание, което в крайна сметка трябва да се тълкува като означаващо, че сертификатът EUR.1 е бил издаден съгласно член 16, параграф 1 от протокола. В случай на съмнение относно действителността на документа или произхода на съответните продукти органите са длъжни да започнат процедурата по проверка, предвидена в член 32 от протокола.

Подписи